

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น สูงถึง 6-30 เมตร ไม่ผลัดใบหรือผลัดใบช่วงสั้น เรือนยอดแน่น กิ่งต้าหาก้อยลง เปลือก สีน้ำตาล omn ลักษณะสีน้ำตาลอ่อนกว่าส่วนที่เป็นร่องต้นหรือเป็นแผ่น เปลือกในสีชมพูอมส้มถึงสีน้ำตาลอมแดง ในเดียว ออกตรงข้าม แผ่นแบน รูปไข่แคบถึงรูปไข่หอกแคนขอบมนวน กว้าง 12.4 ซม. ยาว 4-12 ซม. ปลายเรียวแหลม พับน้อยที่ปลายทุ่ง โคนแหลม ขอบเรียบ ใบอ่อนสีม่วง หอยเป็นฟูกไหวอ่อน ใบแก่หักด้ายแผ่นหนัง สีเขียวเข้มชุ่นด้านบน ด้านล่างสีอ่อนกว่าหรือสีอ่อนเทาเกลี้ยงทั้งสองด้าน มีกลิ่นชันเมื่อชี้ไป เส้นกลางใบบุน ด้านบน เส้นใบ 8-16 คู่ เล็กเรียว จนด้านบน บุนด้านล่าง เส้นใบอยู่เป็นร่องแหลมเฉียด ทางทั้งสองด้าน ก้านใบเล็กเรียว ยาว 0.7-1.5 ซม. กิ่งเล็กเรียว ตามข้อมักรอบ สีน้ำตาลเข้ม เกลี้ยง ตารางปุกรวยแคบ ยาว 5-10 มม. ดอก ยาวประมาณ 3 มม. เล็ก สีขาวถึงสีเหลืองอมเขียวอ่อน ดอกเพศผู้และดอกสมบูรณ์เพศอยู่บนต้นเดียวกัน ออกเป็นช่อ แตกแขนงยาวถึง 25 ซม. ที่ออกใบหรือปลายกิ่ง ก้านดอกยาวประมาณ 2 มม. กลีบเลี้ยงปลายมีแยก รูปไข่กว้าง 3-5 ซม. พุ่มยาวประมาณ 1 มม. กลีบดอกรูปขอบมนวน 3-5 กลีบ ยาวประมาณ 2 มม. ไม่เท่ากัน มีสันตรงกลาง เกสรเพศผู้ที่สมบูรณ์ 3-5 อัน ยาวประมาณ 1.5 มม. ติดรอบฐานฐานดอกเล็กแบบ รังไข่เหนือวงกลีบยาวประมาณ 1 มม. มี 1 ช่อง มีก้านเกสรเพศเมียสั้นติดตรงกลาง ผล รูปไข่หรือไข่กลับ ยาว 2.5-3.5 ซม. สุกสีเหลืองถึงส้ม เกลี้ยง เปลือกบาง มีเนื้อ ผนังผลแข็งในแข็ง ภายในมี 1 เมล็ด เนื้อนุ่ม กินได้ พันธุ์ป่ามีรสเปรี้ยว พบทั่วไปในป่าดิบที่ต่ำถึงสูง 600 ม. ปลูกตามบ้าน

ข้อมูลอ้างอิง : การติดต่อ, โฆษณา พิเศษ ก่อการด่า ขยายอุด ไม่ปรากฏได้ เล่ม – พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คปภ. 2558, 768 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

